

[Undervisningsministeren.]

Punkter, de berørte — og det er maaske rimeligt, at de berørte dem, da de ikke har været repræsenteret i Kommissionsarbejdet — i høj Grad gælder Lovens hele Opbygning og hele Karakter og de Ønsker, man kunde nære. Og dér vil jeg gerne sige som en almindelig Betragtning, at naar der foreligger et Lovforslag som dette, vil der altid være en Del Punkter, som vi, enten vi er Lærere eller ikke, godt kunde ønske ændret, men jeg tror, at hvis man vil anlægge en Realitetsbetragtning, er det en uhyre farlig Ting, saafremt man vil naa et Resultat, at give sig til at pille alle disse Ting ud og rejse ny Diskussion og ny Strid efter en langvarig Kommissionsbehandling, der har strakt sig over tre Aar. Det har jeg ikke villet gøre, skønt der ogsaa er Punkter, som jeg personlig i og for sig kunde ønske at røre ved. Derfor tror jeg ogsaa, at de ærede Medlemmer ligesom jeg og ligesom mange andre maa resignere med Hensyn til visse Særønsker og erkende, hvad det glædede mig, at de to ærede Medlemmer erkendte, at dette Lovforslag er et overordentlig betydningsfuldt Fremskridt og et Skridt i den absolut rigtige Retning.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, hvortil det formentlig vil blive henvist.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. C. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, der er nedsat til Behandling af Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Folkekirkenes Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6931; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5638).

Sammen med Behandlingen af dette Lovforslag foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Folkekirkenes Lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6971; Fremsættelsen [findes i Tidenden Sp. 5638].

Sagerne sattes til Forhandling.

H. C. Hansen: De to Lovforslag, der nu skal behandles, danner en klar Fortsættelse af det tidligere behandlede Forslag. Normalt siger man, at naar det regner paa Præsten, drypper det paa Degnen; jeg tror, man kan sige, at her er det begyndt med at dryppe paa Degnen for derefter at regne paa Præsterne, og det regner maaske endda ganske godt paa Præsterne i disse Lovforslag. Med disse Lovforslag faar Præsterne og den Stand, de tilhører, en saa betydelig Forbedring, at man vel nok kan sige, at Præstestanden i det hele er den Stand, der opnaar den største Forbedring ved den Ændring af Tjenestemandslønningerne, der nu finder Sted.

Aarsagen hertil hævdes at være, at Præsterne faktisk var kommet bagefter med Lønningerne, og jeg tør ikke afvise den Forklaring. Mit Parti tilslutter sig Forslaget, selv om man nok kan synes, at det er en kraftig Forøgelse for en bestemt Gruppe, hvor de store almindelige Tjenestemandsgupper ikke har kunnet faa saa forfærdelig store Forøgelser. Men vi accepterer den Betragtning, som jeg personlig ogsaa tror er rigtig, at Præsterne var kommet bagefter, og at de i højere Grad end tidligere burde ligestilles med Statsskolens Lærere, at de altsaa burde løftes i betydelig højere Grad, end de øvrige Tjenestemandsgupper er blevet det.

Det er muligt, at Præsterne helst havde ønsket en Enhedsløn paa samme Maade som Statsskolens Lærere, det vil sige, at Lønnen skulde følge Præsten og ikke Kaldet. Der er nok noget tiltalende i denne Tanke, den vilde f. Eks. sandsynligvis hindre den Urimelighed, at Præster, som i og for sig er dygtige, men som mangler Menighedstække, bliver siddende med lav Sats, medens unge Præster springer lige ind i de store Embeder. Men i Praksis maa det nok siges, at det havde været umuligt at gennemføre en saadan Ordning, og tilbage var saa Muligheden af at lade Præsterne avancere fra de smaa